

2

Die goldene Gans

Es war ein Mann, der hatte drei Söhne*. Der jüngste von ihnen hieß Dummling, wurde verachtet, verspottet und bei jeder Gelegenheit zurückgesetzt. Es geschah, dass der älteste in den Wald gehen wollte, Holz hauen. Ehe er ging, gab ihm seine Mutter noch einen schönen feinen Eierkuchen und eine Flasche Wein mit, damit* er nicht Hunger litte.

Als er in den Wald kam, begegnete ihm ein altes graues Männlein, das ihn grüßte und sprach: „Gib mir doch ein Stück Kuchen aus deiner Tasche und lass mich einen Schluck von deinem Wein trinken, ich bin so hungrig und durstig.“ Der kluge Sohn aber antwortete: „Gib ich dir meinen Kuchen und meinen Wein, so hab ich selber nichts. Verschwinde,“ und ließ das Männlein stehen und ging fort. Als er nun anfang, einen Baum umzuhauen, dauerte es nicht lange, und er schlug daneben und die Axt traf ihn in den Arm, so dass er heimgehen und sich verbinden lassen musste. Das hatte das graue Männchen verursacht.

Darauf ging der zweite Sohn in den Wald, und die Mutter gab ihm, wie dem ältesten, einen Eierkuchen und eine Flasche Wein. Auch ihm begegnete das alte graue Männchen und bat um ein Stückchen Kuchen und einen Schluck Wein. Aber auch der zweite Sohn sprach wie der erste: „Was ich dir gebe, das geht mir selber ab. Hau ab!“ ließ das Männchen stehen und ging fort. Die Strafe blieb nicht aus. Als er ein paar Hiebe am Baum getan hatte, hieb er sich ins Bein, so dass man ihn nach Hause tragen musste.

Da sagte der Dummling: „Vater, lass mich einmal hinausgehen und Holz hauen.“ Der Vater antwortete: „Deine Brüder haben sich dabei verletzt. Lass das, du verstehst nichts davon.“ Der Dummling aber bat so lange, bis der Vater endlich sagte: „Geh nur hin, durch Schaden wirst du klug werden.“ Die Mutter gab ihm einen Kuchen, der mit Wasser in der Asche gebacken war, und dazu eine Flasche saueres Bier.

* Reč a písomný prejav

Ak čítame z knihy, tak napríklad takto: *Es war ein Mann, der hatte drei Söhne.*

Keď však deťom rozprávame pred spaním rozprávku, tak takto: *Es war ein Mann gewesen, der drei Söhne gehabt hat.*

Po dopravnej nehode hovoríme rozčúlení policajtovi: *Das andere Auto ist von links gekommen.*

Policajt napíše do správy: *Das andere Auto kam von links.*

Gramatika: V písomnom prejave sa používa préteritum a v hovorovej forme perfektum.

Neplatí to však vždy, pretože pri *sein, haben* a pri spôsobových slovesách sa v hovorovej forme používa aj préteritum.

Tip: Keď budeme správne používať časy, ostatní si budú myslieť, ako dobre ovládame nemčinu.

Zlatá hus

Bol raz jeden muž a ten mal troch synov. Najmladší sa volal Hlupáčik. Všetci ním pohrdali, robili si z neho žarty a pri každej príležitosti ho odstrkovali. Stalo sa, že najstarší sa chcel vybrať do lesa nasekať drevo. Prv než odišiel, dala mu matka peknú lahodnú palacinku a fľašu vína, aby netrpel hladom.

Keď prišiel do lesa, stretol starého šedivého mužíčka, ktorý ho pozdravil a povedal: „Daj mi kus koláča, čo máš v kapse a dovoľ mi napiť sa dúšok z tvojho vína, som taký hladný a smädný.“ Múdry syn však odvetil: „Keď ti dám omeletu a víno, sám nebudem mať nič. Zmizni!“ A nechal mužíčka stáť na mieste a odišiel. Keď začal stínať strom, netrvalodlho a sekol vedľa, pričom sa sekerou trafil do ruky. Musel ísť domov a nechať sa obviazať. To zapríčinil šedivý mužíček.

Potom išiel do lesa druhý syn a matka mu, rovnako ako najstaršiemu, dala palacinku a fľašu vína. Aj on stretol starého šedivého mužíčka, ktorý ho poprosil o kúsok koláča a hlt vína. Ale aj druhý syn povedal to, čo prvý: „Čo dám tebe, to mi samému ubudne. Zmizni!“ Nechal mužíčka stáť na mieste a odišiel. Trest na seba nenechal dlho čakať. Ako párkrát zaľ do stromu, sekol si do nohy, takže ho museli odnieť domov.

Tu sa ozve Hlupáčik: „Otče, pusť ma von, nasekám drevo.“ Otec odpovedal: „Tvoji bratia sa pritom zranili. Nechaj to tak, nerozumieš tomu.“ Hlupáčik však prosil tak dlho, až mu otec napokon povedal: „Tak choď, vďaka chybám zmúdreješ.“ Matka mu dala koláč upečený z vody na popole a k tomu fľašu kyslého piva.

* Vysvetlenie

Sie müssen mit Leuten sprechen, damit Sie besser Deutsch lernen.

Musíte sa zhovárať s ľuďmi, aby ste sa nemčinu lepšie naučili.

Sie müssen mit Leuten sprechen, um besser Deutsch zu lernen.

Musíte sa zhovárať s ľuďmi, aby ste sa nemčinu lepšie naučili.

Er fährt nach Deutschland, Deutsch lernen.

Ide do Nemecka, aby sa naučil nemčinu.

Ich musste mich beeilen, denn ich wollte noch Eintrittskarten bekommen. (Doch das ist eine andere Perspektive.)

MMusel som sa ponáhľať, lebo som chcel ešte zohnať lístky. (To je však iná perspektíva.)

Gramatika: Pri vysvetľovaní sa používajú tieto formulácie: *damit; um... zu + neurčitok*. Tieto spojenia sa nemusia používať. Možná je aj formulácia s *weil* alebo *denn*.

Tip: Keď pri písaní alebo rozprávaní chceme používať hlavné a vedľajšie vety – teda nielen hlavné vety – na to už potrebujeme určitú slovnú zásobu, teda rozhovoru s Nemcami sa bojíme o poznanie monej.

Als er in den Wald kam, begegnete ihm gleichfalls das alte graue Männchen, grüßte ihn und sprach: „Gib mir ein Stück von deinem Kuchen und einen Schluck aus deiner Flasche, ich bin so hungrig und durstig.“ Da antwortete der Dummling: „Ich habe aber nur einen Aschenkuchen und saures Bier. Wenn dir das recht ist, so wollen wir uns setzen und essen.“ Da setzten sie sich, und als der Dummling seinen Aschenkuchen herausholte, so war's ein feiner Eierkuchen, und das saure Bier war ein guter Wein. Nun **aßen*** und tranken sie, und danach sprach das Männlein: „Weil du ein gutes Herz hast und von dem deinigen gerne teilst, so will ich dir Glück beschenken. Dort steht ein alter Baum, den hau um, so wirst du in den Wurzeln etwas finden.“ Darauf verabschiedete sich das Männlein.

Der Dummling ging hin und hieb den Baum um, und wie er fiel, saß in den Wurzeln eine Gans, die hatte Federn von reinem Gold. Er hob sie heraus, nahm sie mit sich und ging in ein Wirtshaus, da wollte er übernachten. Der Wirt aber hatte drei Töchter, die sahen die Gans, waren neugierig, was das für ein wunderlicher Vogel wäre, und **hätten*** gar gerne eine von seinen goldenen Federn gehabt. Die älteste dachte: „Es wird sich schon eine Gelegenheit finden, wo ich mir eine Feder ausziehen kann.“ Und als der Dummling einmal hinaus gegangen war, fasste sie die Gans beim Flügel, aber Finger und Hand blieben ihr daran hängen. Bald danach kam die zweite und hatte keinen anderen Gedanken, als sich eine goldene Feder zu holen; kaum aber hatte sie ihre Schwester angerührt, so blieb sie fest hängen. Endlich kam auch die dritte in gleicher Absicht. Da schrien die anderen: „Bleib weg, um Himmels willen, bleib weg.“ Aber sie begriff nicht, warum sie weg bleiben sollte, dachte: „Sie sind dabei, so kann ich auch dabei sein“, und sprang hinzu. Wie sie ihre Schwester angerührt hatte, so blieb sie an ihr hängen und so mussten sie die Nacht bei der Gans verbringen.

Am anderen Morgen nahm der Dummling die Gans in den Arm, ging fort und kummerte sich nicht um die drei Mädchen, die daranhingen. Sie mussten immer hinter ihm herlaufen, links und rechts, wie's ihm in die Beine kam. Mitten auf dem Felde begegnete ihnen der Pfarrer, und als er den Aufzug sah, sprach er: „Schämt euch, ihr garstigen Mädchen, was lauft ihr dem jungen Burschen durchs Feld nach, schickt sich das?“

Keď prišiel do lesa, tiež stretol starého šedivého mužička, ktorý ho pozdravil a povedal: „Daj mi kúsok koláča a hlt z tvojej fľaše, som taký hladný a smädný.“ Hlupáčik hovorí: „Mám však len koláč z popola a kyslé pivo. Ak ti je to po vôli, môžeme sa posadiť a najesť sa.“ Posadili sa a ako Hlupáčik vytiahol svoj koláč z popola, tak bola z neho lahodná palacinka a z kyslého piva sa stalo dobré víno. Jedli a pili a potom mužiček povedal: „Pretože máš dobré srdce a rád sa podeliš, chcem ťa obdariť šťastím. Tamto je starý strom, zotni ho a v koreňoch čosi nájdeš.“ Nato sa mužiček rozlúčil.

Hlupáčik išiel k stromu a zoľal ho. Keď spadol, pri koreňoch sedela hus, ktorá mala perie z čistého zlata. Zdvihol ju, vzal so sebou a išiel do hostinca, kde chcel prenocovať. Hostinský mal však tri dcéry, ktoré hus uvideli a boli zvedavé, čo je to za zvláštneho vtáka. A rady by mali jedno z jej zlatých pierok. Najstaršia si pomyslela: „Určite sa naskytne príležitosť vytrhnúť si zlaté pierko.“ A ako Hlupáčik raz vyšiel von, chytila hus za krídla, ale prsty i dlaň jej ostali visieť na husi. Čoskoro nato sa dostavila druhá a nenapadlo jej nič iné, ako vytrhnúť zlaté pierko. Sotva sa však dotkla sestry, ostala na nej pevne zavesená. Nakoniec prišla aj tretia s rovnakým úmyslom. Ostatné skríkli: „Nedotýkaj sa husi, preboha, nedotýkaj.“ Ona však nepochopila, prečo by mala ostať bokom a pomyslela si: „Ony sa husi dotkli, tak môžem aj ja,“ a priskočila. Keď sa dotkla sestry, ostala jej na nej visieť ruka, a tak museli s husou stráviť celú noc.

Ráno vzal Hlupáčik hus do náručia, pokračoval v ceste a nestaral sa, že na nej visia tri dievčiny. Museli utekať za ním, doľava a doprava, ako ho nohy niesli. Na poli stretli farára. Keď uvidel tú procesiu, ozval sa: „Nehanbite sa, dievčatá nevychované, vari sa patrí utekať takto za mládencom po poli?“

* **Minulosť (1)**

Er fragte (fragen) nach dem Weg und dann fand (finden) er den Park.

Pýtal sa na cestu a potom našiel park.

Sie assen (essen) und tranken (trinken) und packten (einpacken) den Rest wieder ein.

Jedli a pili a zvyšok znova zabalili.

Gramatika: Präteritum sloviess sa tvorí dvoma spôsobmi: pri slabých slovesách (alebo terminologicky presnejšie: pri pravidelných) sa tvorí pridaním koncovej slabiky *-te*, pri silných slovesách (nepravidelných) zmenou kmeňovej samohlásky.

Tip: Pomôže len naučiť sa ich naspamäť.

* **Konjunktív II**

Ich hätte gerne ein Haus.

Rád by som mal dom.

Nebo: geben – gab – gäbe:

Ich gäbe meiner Freundin alles.

Dal by som svojej priateľke všetko.

Alebo: wissen – wusste – wüsste/können – konnte – könnte:

Ich wüsste schon, womit ich ihr eine Freude machen könnte. Vedel by som, čím jej urobiť radosť.

Gramatika: Ak niečo nemáme a radi by sme to mali, použijeme túto formu. Konjunktív II sa tvorí pomocou minulého tvaru: haben – hatte – hätte.

Tip: Tvary ako *gäbe* (dlhé ä) nie sú v nemčine obľúbené, lebo znejú zastarane. Preto sa používa tvar *würde*:

Ich würde ihr alles geben. Dal by som jej všetko. (Takáto formulácia neznie nikdy zle.)

Damit fasste er die jüngste an der Hand und wollte sie zurückziehen. Wie er sie aber berührte, blieb er ebenfalls hängen und musste selber hinterher laufen. Nicht lange, so kam der Küster daher und sah den Herrn Pfarrer, der drei Mädchen auf dem Fuß folgte. Da wuderte er sich sehr und rief: „Ei, Herr Pfarrer, wohin so geschwind? Vergesst nicht, dass wir noch heute eine Kindtaufe haben“, lief auf ihn zu und fasste ihn am Ärmel, blieb aber fest hängen. Wie die fünf so hintereinander her trabten, kamen zwei **Bauern*** mit ihren Hacken vom Feld. Da rief der Pfarrer sie und bat, sie möchten ihn und den Küster losmachen. Kaum aber hatten sie den Küster berührt, so blieben sie hängen. Nun waren es schon sieben, die dem Dummling mir der Gans nachliefen.

Er kam darauf in eine Stadt, da herrschte ein König, der hatte eine Tochter, die so ernst war, dass sie niemand zum Lachen bringen konnte. Darum hatte er ein Gesetz gegeben, wer sie zum Lachen bringen **könnte***, der sollte sie heiraten. Der Dummling, als er das hörte, ging mit seiner Gans und ihrem Anhang vor die Königstochter. Und als diese die sieben Menschen immer hintereinander herlaufen sah, fing sie an laut zu lachen und wollte gar nicht wieder aufhören. Da verlangte sie der Dummling zur Braut. Aber dem König gefiel der Schwiegersohn nicht. Er machte allerlei Einwendungen und sagte, er müsste ihm erst einen Mann bringen, der einen Keller voll Wein austrinken könnte.

Der Dummling dachte an das graue Männchen, das ihm wohl helfen könnte. Er ging hinaus in den Wald, und auf der Stelle, wo er den Baum gefällt hatte, sah er einen Mann sitzen, der machte ein ganz betrübtes Gesicht. Der Dummling fragte, was er sich so zu Herzen nähme. Da antwortete er: „Ich habe so großen Durst und kann ihn nicht löschen. Das kalte Wasser vertrage ich nicht, ein Faß Wein habe ich zwar ausgeleert, aber was ist ein Tropfen auf einen heißen Stein?“ „Da kann ich dir helfen“, sagte der Dummling, „komm mit mir, du sollst genug zu trinken haben.“ Er führte ihn daraufhin in den Keller des Königs, und der Mann machte sich über die großen Fässer her, trank und trank, und ehe ein Tag herum war, hatte er den ganzen Keller ausgetrunken.

Potom najmladšiu chytil za ruku a chcel ju odtiahnuť. Ale keď sa jej dotkol, ostal tiež visieť a musel utekať s nimi. Netrvalo dlho a prišiel kostolník a uvidel pána farára, ako ide v päťach trom dievčinám. Veľmi sa začudoval a zvolal: „Ajhla, pán farár, kamže tak zhurta? Nezabúdajte, že dnes máme krstiny,“ pribehol k nemu a dotkol sa jeho rukáva. A ostal pevne visieť. Ako tak všetci piati klusali za sebou, prišli k nim z poľa dvaja sedliaci s motykami. Farár na nich zavolať a poprosil ich, či by nemohli jeho a kostolníka oslobodiť. Sotva sa však kostolníka dotkli, ostali na ňom visieť. Teraz ich za Hlupáčikom s husou utekalo už sedem.

Nato prišiel do mesta, kde panoval kráľ, ktorý mal dcéru takú vážnu, že ju nik nedokázal rozosmiať. Preto vydal zákon: Kto ju rozosmeje, ožení sa s ňou. Keď to Hlupáčik počul, prišiel so svojou husou a svojím sprievodom pred kráľovskú dcéru. Keď uvidela, ako sedem ľudí uteká v rade za sebou, začala sa nahlas smiať a nechcela vôbec prestať. Hlupáčik požiadal, aby sa stala jeho ženou. Kráľovi sa však zať nepáčil. Mal všelijaké výhrady a povedal, že mu najprv musí priviesť muža, ktorý vypije celú pivnicu vína.

Hlupáčik si spomenul na šedivého mužíčka, ten by mu mohol pomôcť. Išiel do lesa a na mieste, kde zotál strom, uvidel sedieť muža s veľmi skormúteným výrazom. Hlupáčik sa ho spýtal, čo ho tak ťaží na srdci. Ten prehovoril: „Mám taký veľmi smäd a nemôžem ho uhasiť. Studenú vodu neznesiem, sud vína som síce vyprázdnil, ale čo zmôže kvapka na horúcom kameni?“ „Môžem ti pomôcť,“ povedal Hlupáčik, „poď so mnou, budeš mať pitia dostatok.“ Potom ho doviedol do kráľovskej pivnice, muž si lahol na veľké sudy a pil, a pil a prv než skončil deň, vypil celú pivnicu.

* Množné číslo

Zwei Bauern kamen ihnen entgegen. Dvaja sedliaci im prišli naproti.

Die Frauen lachten sie an. Ženy sa im smiali.

Gramatika: Väčšina podstatných mien v množnom čísle mení tvar. Jedna z piatich možností tvorenia množného čísla je použitie koncovky *-n* alebo *-en*. Člen v pluráli je vždy *die*.

Tip: Chybné tvary plurálu patria k najčastejším chybám, ktoré Slovákov v nemčine robí.

* Können (môcť, smieť)

Können *Sie mir helfen.* Môžete mi pomôcť.

Er kann *sie heiraten* (= *es ist möglich*). Môže si ju vziať (= je to možné).

Kann *ich hier einmal telefonieren.* Môžem si tu zatelefonovať.

Wer könnte sie zum Lachen bringen? Kto by ju mohol rozosmiať?

Gramatika: *Können* je jedno z najdôležitejších nemeckých slovies. Je plnovýznamové. Slovesá tohto druhu môžu fungovať aj ako modálne a s neurčitkom sa spájajú bez *zu*.

Pozor: 1. a 3. osoba jednotného čísla majú rovnaký tvar:

Ich/er kann sie zum Lachen bringen. Ja ju dokážem (on ju dokáže) rozosmiať.

Tip: *Sie können es auch – die deutsche Sprache zu erlernen.*

Vy to dokážete tiež – naučiť sa po nemecky.

Der Dummling verlangte abermals seine Braut, aber der König ärgerte sich, dass ein schlechter Bursche, den jedermann einen Dummling nannte, seine Tochter davontragen sollte und machte neue Bedingungen. Er müsste zuerst einen Mann herschaffen, der einen Berg voll Brot aufessen könnte.

Der Dummling dachte nicht lange nach, sondern ging gleich hinaus in den Wald. Da saß auf **demselben*** Platz ein Mann, der seinen Gürtel enger schnallte, ein grämliches Gesicht machte und sagte: „Ich habe einen ganzen Backofen voll Brot gegessen, aber was hilft das, wenn man so einen großen Hunger hat wie ich. Mein Magen bleibt leer, und ich muss meinen Gürtel enger ziehen, wenn ich nicht vor Hunger sterben soll.“ Der Dummling war froh darüber und sprach: „Komm und geh mit mir, du sollst dich satt essen.“ Er führte ihn an den Hof des Königs, der alles Mehl aus dem ganzen Reich zusammenfahren und einen ungeheueren Berg Brote davon backen ließ. Der Mann aus dem Wald stellte sich davor, fing an zu essen, und in einem Tag war der ganze Berg verschwunden.

Der Dummling forderte zum dritten Mal seine Braut. Der König aber suchte noch einmal eine Ausflucht und verlangte ein Schiff, das auf dem Lande und auf dem Wasser fahren konnte. „In dem Augenblick, wenn du damit angesegelt kommst“, sagte er, „so sollst du gleich meine Tochter zur Gemahlin haben.“

Der Dummling ging direkt in den Wald. Da saß das alte graue **Männchen*** dem er seinen Kuchen gegeben hatte, und sagte: „Ich habe für dich getrunken und gegessen, ich will dir auch das Schiff geben. Das alles tue ich, weil du barmherzig gegen mich gewesen bist.“ Da gab er ihm das Schiff, das auf dem Lande und auf dem Wasser fuhr.

Als der König das sah, konnte er ihm seine Tochter nicht länger vorenthalten. Die Hochzeit wurde gefeiert. Nach dem Tod des Königs erbte der Dummling das Reich und lebte lange Zeit vergnügt mit seiner Gemahlin.

* **Derselbe alebo gleiche (rovnaký)**

Das Männlein sass auf demselben Stein wie am Tag zuvor. Mužiček sedel na rovnakom kameni ako deň predtým. (Na tom istom kameni.)

Ale:

Der Dummling setzte mich auf den gleichen Stein wie das Männchen. Hlupáčik ma posadil na rovnaký kameň ako mužička. (= Sú tam dva podobné kamene.)

Gramatika: *Derselbe* sa používa vtedy, ak sa hovorí o rovnakej veci alebo osobe. V slovenčine je rozdiel vyjadrený presne: rovnaký a ten istý.

Tip: *Derselbe* sa píše dohromady a *der gleiche* zvlášť. Nemajme strach povedať niečo zle.

V hovorovej reči už väčšina Nemcov nerozlišuje medzi *derselbe* a *der gleiche*.

Hlupáčik opäť požiadal o svoju nevestu, ale kráľ sa nahneval, že by mu mal odvieť dcéru mládenec, ktorého každý nazýva Hlupáčikom a stanovil nové podmienky. Hlupáčik musel priviesť muža, ktorý by dokázal zjesť celú horu chleba.

Hlupáčik dlho nerozmýšľal a hneď sa vydal do lesa. Na tom istom mieste sedel muž s utiahnutým opaskom a mrzutým výrazom a vrazil: „Zjedol som toľko chleba, čo sa do pece vojde, ale nepomáha to, keď má niekto taký veľký hlad ako ja. Žalúdok mám stále prázdny a musím si utiahnuť opasok, ak nechcem zomrieť od hladu.“ Hlupáčik sa tomu potešil a povedal: „Poď so mnou, naješ sa do sýtosti.“ Priviedol ho na kráľovský dvor, kam kráľ nechal priviezt múku z celej ríše a napiecť z nej obrovskú horu chleba. Muž z lesa sa postavil pred horu, začal jesť a do jedného dňa celá hora zmizla.

Hlupáčik tretíkrát požiadal o svoju nevestu. Kráľ si však opäť našiel výhovorku a požadoval loď, ktorá sa dokáže pohybovať po súši aj po vode. „V okamihu, keď na nej priplávaš“, povedal, „môžeš si moju dcéru hneď zobrať za manželku.“

Hlupáčik išiel priamo do lesa. Tam sedel starý šedivý mužiček, ktorému dal svoj koláč a povedal: „Pil som pre teba a jedol, chcem ti aj podarovať loď. To všetko robím preto, lebo si mal ku mne súcic.“ Dal mu loď, ktorá sa dokázala pohybovať po súši i po vode.

Keď ju kráľ uvidel, nemohol mu dcéru naďalej upierať. Slávila sa svadba. Po kráľovej smrti Hlupáčik zdedil ríšu a dlhý čas žil spokojne so svojou manželkou.

* **Zdrobneliny**

Mann – Männlein oder Männchen muž – mužiček

Ente – Entlein kačka – kačička

Haus – Häuschen oder Häuslein dom – domček

Ein Bierchen trinken gehen (es bleibt meistens nicht bei einem und vor allem ist auch kein kleines Bier gemeint), sich ein Gläschen (Whisky) gönnen.

Zájst si na pivo (väčšinou neostane len pri jednom a hlavne sa tým nemyslí malé pivo), dať si pohárik (whisky).

Ale:

Sie ist schon ein grosses Mädchen. Je to už veľké dievča.

Pass auf, Freundchen. Dávaj si pozor, kamarát.

Gramatika: Zdrobneniny sa tvoria príponou *-lein* alebo *-chen*.

Tip: Zdrobneniny sa často používajú ako nežné označenia. Nie však vždy. V nemčine sa nepoužívajú tak často ako v slovenčine – a ak áno, tak väčšinou slúžia na napomenutie. Nemčina je „vážny“ jazyk.

Textverstehen

Fragen

1. Warum nennen ihn seine Eltern einen Dummling, obwohl der jüngste Sohn nicht dumm ist?
2. Aus welchem Grund fragt das Männlein die drei Männer nach Essen und Trinken?
3. Die goldene Gans interessiert den König gar nicht. Welche Erklärung gibt es?
4. Was haben alle drei Aufgaben gemeinsam?
5. Warum gelingt dem Dummling alles? (anders formuliert: Warum ist er so erfolgreich?)

Porozumenie textu

Otázky

1. Prečo ho rodičia nazývajú Hlupáčikom, hoci najmladší syn nie je hlúpy?
2. Z akého dôvodu žiada mužiček od troch mužov jedlo a pitie?
3. Kráľ sa o zlatú hus vôbec nezaujíma. Aké je pre to vysvetlenie?
4. Čo majú všetky tri úlohy spoločné?
5. Prečo sa Hlupáčikovi všetko darí? (Inak povedané: Prečo je taký úspešný?)

